

ការបរិកសម្មងដែអំពីព្រះយស្ទីវគ្រីស្ទ — លេខប្រាំ

អសោយា ជំពូក ៤០៖ ចូរកម្មសានុតចិត្តតប្បវិស័យសុត្តរនៃប្រសូតិយ៍
ចូរកម្មសានុតចិត្តតប្បវិស័យសុត្តរនៃប្រសូតិយ៍

Jeff Pippenger
2023-10-25

នូវក្នុងខ្លួនដំបូងនៃអសោយា ជំពូក ៤០ នេះ មនុស្សមួយនៃសិបបួនពាន់
គ្រប់គ្រងកំណត់ទីតាំងជាពាក្យនៃនាយនៃចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលបីម៉ោងក្នុងនាម៖
ជាកន្លែងដែលពួកគេបានដកស្រង់នូវតាមផ្លូវ
ខណៈដែលពិភពលោកបានអរសប្បាយ។ ពុំយ៉ាងណាក៏ដោយ អស់សុខុមាលភាពនៃវិញ្ញាណមក
ហើយវិញ្ញាណក្រមនៃនាយដែលពួកគេបង្ហាញតែងតែសមស្របជាមួយនឹងពុទ្ធិសាសនាដែលបានបង្ហាញ
ជានិច្ច ដូច្នេះមិនមែនជាអ្នកនិពន្ធនៃភាពច្របូកច្របល់ឡើយ។

ហើយវិញ្ញាណក្រមរបស់ពួកគេបានក៏ស្មើគ្នានូវការគ្រប់គ្រងរបស់ពួកគេបានដែរ។
ដូច្នេះមិនមែនជាព្រះនៃសេចក្តីច្របូកច្របល់ទេ គឺជាព្រះនៃសេចក្តីសុខសានុតិវិញ
ដូចជានូវក្នុងគ្រប់ទាំងពួកជំនុំរបស់ពួកបរិសុទ្ធទេ ១ ក្រិស្ទូស ១៤:៣២, ៣៣។

ព្រះវិញ្ញាណក្រមសានុតចិត្ត ដែលព្រះយស្ទីវបានសន្យាថានឹងចាត់មក
នូវក្នុងពេលដែលទ្រង់អរគុណ គ្រប់គ្រងដាក់បញ្ចូលនូវក្នុងពាក្យដំបូងបំផុត
នៃដំបូងបំផុត នៃជំពូកទាំងមូលប្រាំមួយ
ដែលបង្កើតឡើងជានិទាននៃនាយចុងក្រោយរបស់អសោយា។ «ចូរកម្មសានុតចិត្ត
ចូរកម្មសានុតចិត្តប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់យើង នេះជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះរបស់អ្នករាល់គ្នា»។
គោលការណ៍នៃការលើកឡើងជាលើកដំបូង បញ្ជាក់ថា ជំពូកទាំងមូលប្រាំមួយបន្ទាប់នេះ
គ្រប់យ៉ាងនៃយោងទៅកាន់ការបំពេញកិច្ចការនេះ នឹងចុងក្រោយ
នៃការយាងមករបស់ព្រះវិញ្ញាណក្រមសានុតចិត្ត។

ហើយខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសូមដល់ព្រះបិតា
ហើយទ្រង់នឹងប្រទានព្រះដ៏ជាអ្នកល្អនៃលោកមួយអង្គទៀតដល់អ្នករាល់គ្នា
ដើម្បីឲ្យទ្រង់គង់នៅជាមួយអ្នករាល់គ្នាជារៀងរហូត... ប៉ុន្តែ
ព្រះដ៏ជាអ្នកល្អនៃលោកនេះ គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ដែលព្រះបិតានឹងចាត់មកក្នុងនាមខ្ញុំ
ទ្រង់នឹងបង្រៀនអ្នករាល់គ្នាអំពីគ្រប់ទាំងអស់
ហើយនឹងរំលឹកអ្នករាល់គ្នាពីគ្រប់ទាំងអស់ ដល់ខ្ញុំបាននិយាយដល់អ្នករាល់គ្នា។
យ៉ូហាន 14:16, 26.

សំឡេងហៅនៃពាក្យកំណត់អធិស្ឋានប្រវត្តិសាស្ត្រមីឡីយ៉ាត គ្រប់គ្រងឡើងមុន
ទៀតនូវក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្សមួយនៃសិបបួនពាន់។

មានពិភពលោកមួយកំពុងដកស្រង់នូវក្នុងអំពីអាក្រក់
ក្នុងការបោះបង្គោល និងការរងរបួស
នូវក្នុងសូម្បីតែសេចក្តីស្នើសុំដាក់ស្កតដែ—ដកស្កត ដកស្កត។
តើអ្នកណាខ្លះកំពុងមានការឈឺចាប់ក្នុងព្រលឹង ដើម្បីដាស់ពួកគេឡើង?
តើសំឡេងណាអាចទៅដល់ពួកគេ? ចិត្តរបស់ខ្ញុំគ្រប់គ្រងនូវក្នុងនាមនៃការកាន់អនាគត

នរោត្តមលេងសញ្ញាញានឹងគួរឲ្យមានផលល្អ។ «មើល! កូនកំលោះមកហើយ;
ចូរចេញទៅទទួលលោកចុះ»។
ប៉ុន្តែមិនសូវស្មោះនឹងមានពន្យារពេលក្នុងការទទួលយកបុរស
សម្រាប់បំពេញចង្អុលរបស់ពួកគេឡើយវិញ ហើយយើងតែងតែឮក្នុងន័យវិញថា
ចរិតលក្ខណៈ ដល់គួរឲ្យមានតំណាងដោយបុរសនោះ មិនអាចផ្សេងបានទេ។ Review and
Herald, February 11, 1896.

សំណួរគួរឲ្យមានស្មារតីថា «សំឡេងអ្វីអាច» «ដាស់ឲ្យភ្ញាក់» អស់អ្នកដល់
«កំពុងដកេលក់»? «សំឡេង» ដល់ដាស់ពួកគេឲ្យភ្ញាក់នៅក្នុងអសោយ ជំពូក ៤០ គឺជា
«សំឡេង» ដល់ «ស្រីកែឡើង» នៅក្នុង «ទីហោស្ថាន»។

ចូរនិយាយដោយពាក្យល្អដល់លោមចិត្តដល់ក្នុងយុស្សាឡើយ ហើយស្រីកែប្រាប់នាងថា
ការតស៊ូរបស់នាងមានបញ្ចប់ហើយ ថាអំពើទុច្ចរិតរបស់នាងគួរឲ្យមានអត្ថប្រយោជន៍ហើយ
ដុំបិតនាងមានទទួលពីព្រះហស្តរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលសម្រាប់អំពើហិង្សាទាំងអស់របស់នា
ង។ «សំឡេង» របស់អ្នកដល់ «ស្រីកែ» នៅទីហោស្ថាន.... អសោយ 40:2, 3។

សារនៃស្រីកែកណ្តាលអធ្យាគួរ ក៏ជាសារនៃភ្នែករៀងចុងក្រោយផងដែរ។

«អ្នកកំពុងដាក់ការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់ឲ្យឆ្ងាយពីហើយ។ ខ្ញុំឃើញថា
ភ្នែករៀងចុងក្រោយកំពុងមក ដូចជា [ភូមិសាស្ត្រដូច]
សំឡេងអំពើនានានៅពាក់កណ្តាលអធ្យាគួរ ហើយដោយអំណាចខ្ពស់ជាងដប់ដង»។
Spalding and Magan, 5.

និមិត្តសញ្ញាមួយក្នុងចំណោមនិមិត្តសញ្ញាជាច្រើនដែលមាននៅក្នុងព្រះបន្ទូល
របស់ព្រះ ដល់តំណាងឲ្យសារនៃភ្នែករៀងចុងក្រោយ
គឺជានិមិត្តសញ្ញាដែលគួរឲ្យមានសុភាពតាមរយៈការផ្ទេរឲ្យពាក្យ ឬយុលា
កើតមានជាពីរដង។ ការផ្ទេរឲ្យពាក្យ ឬយុលា កើតមានជាពីរដង
គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃសំឡេងហោស្ថាននៅអធ្យាគួរ ឬសារនៃភ្នែករៀងចុងក្រោយ
នៅចុងចុងក្រោយ។ និមិត្តសញ្ញានៃការផ្ទេរឲ្យ “ចូរល្អដល់លោម” កើតមានជាពីរដង
នាំឲ្យការចាប់ផ្តើមនៃអសោយ ជំពូក ៤០ សុចិត្តនៅក្នុងពេលនោះថា
ជាពេលដែលសារនៃគួរឲ្យមានតំណាងថាជាសំឡេងហោស្ថាននៅអធ្យាគួរ
ក្នុងពាក្យប្រៀបប្រដូចអំពីស៊ីវិលហ្វមចរិទាំងដប់ គួរឲ្យមានទទួលស្គាល់
ហើយបន្ទាប់មកគួរឲ្យមានបុរាណ។ នរោត្តមលេងនោះ
ព្រះគ្រីស្ទទ្រង់ចាត់ព្រះវិញ្ញាណជាព្រះល្អដល់លោមមក
ដើម្បីដាស់ស្មារតីហ្វមចរិទាំងដប់កំពុងដកេលក់
ដល់តាមបែបយាករណ៍គួរឲ្យមានតំណាងថាជាការដកេលក់
ហើយក្នុងអត្ថបទយាករណ៍ខ្មែរថាជាការដកេលក់ គឺជាដំណើរនៃចេតនាស្ថាប័ន។
ខន្តីមួយនៃអសោយ ៤០ គួរឲ្យមានកំណត់ទីតាំងតាមបែបយាករណ៍ថា
សុចិត្តនៅបីចុងកែនល្អតាមនិមិត្តសញ្ញា «បន្ទាប់ពី» ការខកចិត្តនៅចុងទី 18
ខកែកុកដា ឆ្នាំ 2020
ពីព្រោះនោះគឺជាពេលដែលព្រះវិញ្ញាណជាព្រះល្អដល់លោមគួរឲ្យមានចាត់មក
ដើម្បីដាស់អ្នកដល់កំពុងដកេលក់។ បីចុងកែនល្អ គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃទីហោស្ថាន
ហើយនៃទីនោះ គឺជាកន្លែងដែល “សំឡេង” ចាប់ផ្តើម “ស្រីកែឡើង”។

វិវរណៈ ជំពូក ១១ អសេគោល ជំពូក ៣៧ ម៉ាថាយ ជំពូក ២៥ និងបុរេត្ថិតិសាស្ត្ររបស់ពួក
Millerites (រួមទាំងសញ្ញាសម្គាល់ដូចគ្នានឹងបុរេត្ថិតិសាស្ត្រ Millerite
ដដែលក៏មានឡើងក្នុងគ្រប់ចលនាដទៃទៀតផងដែរ) បានរួមគ្នាបញ្ជាក់អំពី
«ដំណើរការជាក់លាក់មួយ» នៃការដាស់ពុរហុមចារីដែលកំពុងដកខ្សែភ្នាក់ឡើង។ ដំណើរការ
នោះចាប់ផ្តើមដោយពុរហុមចារីទាំងនោះបានដកខ្សែភ្នាក់នៅពេលមានការខកចិត្ត
រយៈពេលនៃពេលវេលាដែលបានចាប់ផ្តើមនៅពេលមានការខកចិត្ត
ទីបំផុតគួរឲ្យមានទទួលស្គាល់ថាជាពេលវេលានោះ។
ផ្ទុកកែច្នៃក្រោយនៃពេលវេលាគឺជាការអភិវឌ្ឍន៍នៃសារនៃស្នេហាភ័យខ្លាច
នៅពេលសារនោះគួរឲ្យមានបង្កក្នុងចិត្តឡើងហើយ
នោះវាគួរឲ្យមានបុរាណសម្បត្តិដល់វាបានដល់កំពូលរបស់វា គឺការជំនុំជម្រះ។

អនុកន្តាសារ ដដែលគួរឲ្យមានតំណាងថាជា «សំឡេង» នៅក្នុង អសោយ បានសួរថា
តើសារដែលគួរឲ្យមាននោះជាអ្វី? គាត់គួរឲ្យមានបុរាណសម្បត្តិដោយភាសានិមិត្តរូប
ឲ្យបង្ហាញសាររបស់សាសនាអ៊ីស្លាម។ សារពុយករណ៍របស់សាសនាអ៊ីស្លាម
មិនអាចបំប្លែងពេញពីច្បាប់ចុងអែទីក្យដដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះបានឡើយ
ពីព្រោះសាសនាអ៊ីស្លាមគឺជាអំណាចគួរឲ្យ ហើយគួរឲ្យទាំងបុរាណវិទូ នៅក្នុងវិវរណៈ
តំណាងឲ្យការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះលើអំណាចទាំងឡាយដែលអនុម័តច្បាប់ចុងអែទីក្យ។
អំណាចទាំងនោះគឺរួមព្រះវេនីយម នៅឆ្នាំ 321 ដដែលជានិមិត្តរូបនៃនាគ;
រួមសម្បត្តិចេតនា នៅឆ្នាំ 538 ដដែលជានិមិត្តរូបនៃស្រូវ;
ហើយច្បាប់ចុងអែទីក្យដដែលនឹងមកដល់ឆាប់ៗនេះនៅសហរដ្ឋអាមេរិក
ដដែលជានិមិត្តរូបនៃហិរញ្ញវត្ថុក្នុងកុលាយ។

ពាក់ព័ន្ធនឹងការកំណត់អត្តសញ្ញាណអំពីអ្វីដែលជាសារដែល “សំឡេង”
ដដែលបានស្រុកនៅក្នុងទីរោងចក្របុរាណ នោះមានព្រះបន្ទូលសន្យាថា
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនដដែលបរាជ័យឡើយ។ “ព្រះបន្ទូលសន្យា និងការធានា” ថា
ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះមិនដដែលបរាជ័យឡើយ
គួរឲ្យមានដាក់នៅក្នុងបរិបទនៃដូចគ្នានឹងក្នុង Habakkuk ជំពូក ២ ខ ៣
ដដែលបានសម្តែងថា៖ «នៅចុងក្រោយ វានឹងនិយាយ ហើយមិនកុហកឡើយ
ទោះបីវាពន្យារពេលក៏ដោយ ច្បងចាំវា ព្រោះវាបុរាណដូចជានឹងមក
វានឹងមិនពន្យារពេលឡើយ»។ សារនៃ Islam នឹងមិនដដែលបរាជ័យឡើយ វាបុរាណដូចជានឹងមក។
ខ្ញុំចង់ក្រោយនៃ Isaiah ជំពូក ៤០ សំដៅទៅលើអស់អនុកន្តាដែលដាក់និមិត្តរូបក្នុង
Habakkuk។

ប៉ុន្តែអស់អនុកន្តាដែលដាក់ព្រះយេស៊ូវ នឹងទទួលកម្ពស់ដូចមីឡើងវិញ;
ពួកគេនឹងហោះឡើងដោយសុលាបដូចគន្ថុទី; ពួកគេនឹងរត់ ហើយមិននឿយហត់;
ហើយពួកគេនឹងដើរ ហើយមិនសន្ទុះឡើយ។ អសោយ 40:31។

«បុរេត្ថិតិសាស្ត្រលាក់កំហាំង» នៃផ្នែកលាន់ទាំងបុរាណ ដដែលឥឡូវនេះកំពុងគួរឲ្យមានបើកគ្នា
បញ្ជាក់ពីសញ្ញាសម្គាល់ដដែលចាប់ផ្តើម និងបញ្ចប់ដោយការខកចិត្តមួយ។
ក្នុងបុរេត្ថិតិសាស្ត្រជានិមិត្តរូបនោះ មានសញ្ញាសម្គាល់ដដែល
ដាច់ពីគ្នាដោយរយៈពេលពីរ។ ការខកចិត្តមួយចាប់ផ្តើមពេលវេលានៃការពន្យារ
ពេលវេលានៃការពន្យារនាំទៅកាន់សារ
និងការពុយករណ៍ដែលបានកែតម្រូវនៃស្នេហាភ័យខ្លាចកំណត់ដោយអនុកន្តា។
សារនៃស្នេហាភ័យខ្លាចកំណត់ដោយអនុកន្តា។

ចាប់ផ្តើមរយៈពេលមួយនៃការប្តូរកាសសារនៃស្នាដៃពាក់កណ្តាលអធុរក្ស
ដល់នាំទៅកាន់ការខកចិត្តលើកទីពីរ ដល់ការបាត់បង់តំណាងថាជាការជំនុំជម្រះ។
ជំហានទាំងបីនោះ ដល់ដាច់ពីគ្នាដោយរយៈពេលពីរ តំណាងឲ្យអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា
ដូចដែលបានបង្កើតឡើងនៅក្នុងពាក្យហេប្រើថា «សច្ចក្សីពិត»។

ក្នុងអេហេសគោល ជំពូក ៣៧ អេហេសគោលក៏តំណាងឲ្យ «សំឡេង» នៃអេសាយ ៤០ ផងដែរ។
សំឡេងនៅក្នុងអេសាយ ៤០ សួរថា «តើខ្ញុំរៀនប្រកាសអ្វី?» រួចមក «សំឡេង»
នៅក្នុងអេហេសគោល ៣៧ ខ ៧ ក៏ «បានទាយព្រះបន្ទូលតាម» ដល់
«គាត់រៀនបង្ហាត់»។

ដូចនេះ ខ្ញុំបានចូលដៃព្រះបន្ទូលទំនាយ តាមដល់ខ្ញុំរៀនបញ្ជាក់
ហើយកាលខ្ញុំកំពុងចូលដៃព្រះបន្ទូលទំនាយ នោះមានសំឡេងមួយ ហើយមើលចុះ
មានការញ័រញ័រជួយមួយ ហើយឆ្លើយទាំងនោះមានមក្សមគ្គុត
ឆ្លើយនីមួយៗទៅនឹងឆ្លើយរបស់វា។ ហើយកាលខ្ញុំមើលទៅ មើលចុះ សរសៃ
និងសាច់បានដុះឡើងលើវាទាំងនោះ ហើយស្របកែបានគ្រប់ពិលលិង្គ
ប៉ុន្តែមិនមានដង្កូវហើមនៅក្នុងវាទេ។ អេសេគោល ៣៧:៧, ៨។

ការព្យាយាមរំលឹកដំបូងរបស់អេសេគោលបាននាំឲ្យឆ្លើយឆ្លើយ និងសាច់មក្សមគ្គុត
ប៉ុន្តែក្នុងករណីនេះមានជីវិតនៅឡើយ។ «ដូចនេះ» អេសេគោល
«បានព្យាយាមដូចដល់» គាត់ «រៀនបង្ហាត់» ជាលើកទីពីរ។
ការព្យាយាមរំលឹកទីពីរបាននាំឲ្យរូបកាយទាំងនោះមានជីវិតឡើងវិញ។
ការព្យាយាមទាំងពីរនេះរៀនបង្ហាត់តំណាងដោយការបង្កើតអាដាម។

ហើយព្រះអម្ចាស់ជាព្រះទ្រង់បានបង្កើតមនុស្សពីដី
ហើយទ្រង់បានផ្តល់ដង្កូវហើមនៃជីវិតចូលទៅក្នុងវាដូចម្តេចមុនរបស់គាត់
ដូចនេះមនុស្សសក្តានុពលជាព្រលឹងមានជីវិត។ លោកុបបត្តិ 2:7។

ដំណើរការពីរជំហាននៃការនាំឲ្យឆ្លើយឆ្លើយស្មុគស្មាញដល់សុលាប័រសំឡេងវិញ
រៀបរាប់ជាលើកដំបូងក្នុងការបង្កើតអាដាម ដូចនេះវាសង្កេតឃើញថា
ព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ព្រះ ក៏ជាអំណាចចូលប្រែឱ្យស្ថានភាពរបស់វា។ ជាដំបូង ព្រះបាន
«បង្កើតរូប» អាដាម ហើយទំនាយទីមួយរបស់អេសេគោលបាននាំឲ្យឆ្លើយឆ្លើយ
និងរូបកាយជាមួយគ្នា បន្ទាប់មក ព្រះបាន
«ផ្តល់ដង្កូវហើមជីវិតចូលក្នុងវាដូចម្តេចមុនរបស់គាត់»
ហើយមនុស្សសក្តានុពលជាព្រលឹងមានជីវិត។

ព្រះបន្ទូលទំនាយលើកទីពីររបស់អេសេគោល រៀនបង្ហាត់ឡើងវិញថា “ឯខ្យល់”
មិនមែនទៅឯឆ្លើយទេ ព្រោះគាត់រៀនបង្ហាត់ឱ្យ “និយាយទៅកាន់ខ្យល់” ថា៖
“ឱដង្កូវហើមអើយ ចូរមកពីខ្យល់ទាំងបួន
ហើយផ្តល់មកលើមនុស្សដល់រូបកាយរបស់វាទាំងនេះ
ដើម្បីឱ្យពួកគេរស់ឡើងវិញ។” ព្រះបន្ទូលទំនាយលើកទីពីររបស់អេសេគោល
ដល់នាំឱ្យសាកសពដល់សុលាប័រទាំងនោះមានជីវិតឡើងវិញ ជាកងទ័ពដ៏មហិមា
មិនបានផ្តួចផ្តើមទៅកាន់សាកសពទាំងនោះទេ ប៉ុន្តែផ្តួចផ្តើមទៅកាន់ខ្យល់។
នោះជាបញ្ជាទៅកាន់ខ្យល់ ឱ្យផ្តល់មកលើរូបកាយទាំងនោះ។ លើកដំបូងដល់ពាក្យ
“ដង្កូវហើម” រៀនបង្ហាត់នៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
គឺនៅក្នុងការបង្កើតអាដាម ហើយនេះទីនោះវារៀនបង្ហាត់ថាដង្កូវហើមនៃជីវិត

ហើយអ្វីដែលនាំឱ្យតិចតួចមកក្នុងសាកសពទាំងនោះ គឺមកពីខ្យល់ទាំងបួន។

«ពួកទេវតាកំពុងកាន់ខ្ជាប់ខ្យល់ទាំងបួន
ដល់ត្រូវបានគំរាមដោយសេះដ៏កាចសាហាវមួយ កំពុងស្រវះស្រវៃបំបែកខ្លួនឲ្យរួច
ហើយសុទ្ធរត់ឆ្ងល់កាត់លើផ្ទៃនៃដីទាំងមូល ដោយនាំមកនូវការបំផុសឆ្ងល់
និងសេចក្តីស្ងប់តាមផ្លូវរបស់វា»

«តើយើងនឹងដកលក់នៅក្នុងគម្របបំផុតនៃលោកអស់កល្បជានិច្ចឬ?
តើយើងនឹងស្តីពីកសិករ គ្រួសារ ក្រុង និងស្ថាប័នឬ? អូ
សូមឲ្យយើងក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើង មានព្រះវិញ្ញាណ និងដងហើមរបស់ព្រះ
ទ្រង់ផ្តល់ចូលក្នុងបុរាណសាស្ត្ររបស់ទ្រង់
ដើម្បីឲ្យយើងពួកគេអាចឈរឡើងលើជើងរបស់ខ្លួន ហើយរស់នៅបាន»។ Manuscript
Releases, volume 20, 217.

សំណួរទាំងពីរនេះគឺ តើយើងនឹងដកឬ? ហើយតើយើងនឹងស្ថាប័នឬ? ...
ពាក្យពីរសម្រាប់ស្ថានភាពទំនាយដូចគ្នា។ សារនៃខ្យល់ទាំងបួន
ដល់កំពុងត្រូវបានទប់ស្កាត់ដោយទេវតា
គឺជាសារដែលបណ្តាលឲ្យព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះចូលទៅក្នុងមនុស្សស្ថាប័ន
ហើយបណ្តាលឲ្យពួកគេរក្សាទុកឲ្យរស់នៅ និងរស់នៅ។ សារនៃខ្យល់ទាំងបួន
គឺជាសារនៃសេះខ្លាំងរបស់ស្ថាប័ន។ សារនៃខ្យល់ទាំងបួននៅក្នុងគម្របពីរវិញ្ញាណ
គឺជាសារបោះត្រា។ សារបោះត្រានៃវិញ្ញាណៈ ជំពូក ៧ ខ ១ ដល់ ៣ គឺជាសារដែលបញ្ជាក់ថា
ខ្យល់ទាំងបួនត្រូវបានទប់ស្កាត់ រហូតទាល់តែអ្នកបម្រើរបស់ព្រះត្រូវបានបោះត្រា។

បន្ទាប់ពីការទាំងនេះ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាបួនរូបឈរនៅជុំវិញទាំងបួននៃដី
ទប់ខ្យល់ទាំងបួននៃដី ដើម្បីបិទខ្យល់បំបែកលើដីនៃដី ឬលើសមុទ្រ
ឬលើដីមួយណាមួយឡើយ។
ហើយខ្ញុំបានឃើញទេវតាមួយរូបទៀតឡើងមកពីទិសខាងកើត
មានក្បាលរបស់ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នៅ
ហើយគាត់បានស្រវះដោយសំឡេងខ្លាំងទៅកាន់ទេវតាបួនរូប
ដល់បានទទួលអំណាចឲ្យជឿហ័សនៃដី និងសមុទ្រ ដោយនិយាយថា កុំជឿហ័សនៃដី
សមុទ្រ ឬដើមឈើទាំងឡាយឡើយ
ទាល់តែយើងបានបោះត្រាលើផ្ទៃសារបស់អ្នកបម្រើនៃព្រះរបស់យើងសិន។ វិញ្ញាណៈ
៧១-៣។

ព្រះបន្ទូលទំនាយទីពីររបស់អសេគោល ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់ខ្យល់
ហើយជិតដល់ខ្យល់បាននាំមកដល់រូបកាយទាំងនោះ បានមកពីសារនៃខ្យល់ទាំងបួន។
នៅក្នុងខនីបុរាណបីដល់ខនីដប់ នៃអសេគោល ជំពូកសាមសិបបួន
ពាក្យដែលបង្ហាញឡើងថា «ខ្យល់» ឬ «ដងហើម»
គឺជាពាក្យហ្វូងដល់ដូចគ្នានៅក្នុងករណីទាំងអស់។
ព្រះជាម្ចាស់បានផ្តល់ចូលទៅក្នុងអាដាម នូវដងហើមនៃជីវិត ហើយនៅក្នុងអសេគោល
ដងហើមនៃជីវិត គឺជាសារនៃការបោះត្រារបស់មនុស្សមួយនៃបួនម៉ឺនបួនពាន់
ដល់មកពីខ្យល់ទាំងបួន។
សារនោះនាំមកនូវអំណាចចូលប្រឌិតរបស់ព្រះទៅដល់រូបកាយទាំងឡាយ
ដល់ត្រូវបានប្រមូលមកជាមួយគ្នានៅក្នុងផ្ទៃនៃសេចក្តីស្ងប់ ដោយសារដំបូង។
សារនៃខ្យល់ទាំងបួន គឺជាសារអំពីសាសនាអ៊ីស្លាម

ដល់នាំមកនូវការជំនុំជម្រះលើសហរដ្ឋបរអាមេរិក ដោយសារច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ។
នោះគឺជាសារនៃការយកណាតាលអធិការ។

បុរេគតិសាស្ត្រដល់លោកកំហែងនៃផ្ទៃគរលាន់ទាំងបុរាណ ចាប់ផ្តើមដោយការខកចិត្តមួយ
ដល់ការចាប់ផ្តើមនៃរយៈពេលពន្យារពេល។ នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១
ពេលដែលពុទ្ធិករទាំងពីរគ្រូរូបសម្លាប់នូវចុងទី ១៨ ខែកុកដា ឆ្នាំ ២០២០
រយៈពេលពន្យារពេលបានចាប់ផ្តើម។ អសេគោលសូចិត្តនៅក្នុងចំណោមអ្នកស្តាប់
នូវពេលដែលព្រះអម្ចាស់បានសួរអសេគោលថា តើសាក្សីទាំងពីរ ដល់ស្តាប់នូវលើផ្ទៃ
អាចរស់ឡើងវិញបានឬទេ។

ព្រះហស្តនៃព្រះអម្ចាស់បានសណ្តូចលើខ្នង
ហើយទ្រង់បាននាំខ្ញុំចេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់
ហើយដាក់ទុកខ្ញុំនៅកណ្តាលផ្ទះលងក្នុង ដល់ពេញដោយឆ្លើយ។
ទ្រង់បានឲ្យខ្ញុំដើរលងក្នុងកាត់ផ្ទៃទាំងនោះ ហើយមើលចុះ
មានឆ្លើយជាច្រើនណាស់នូវលើផ្ទៃនៃលងក្នុង; ហើយមើលចុះ វាស្អាតខ្ពស់ណាស់។
ទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំថា៖ «កូនមនុស្សអើយ ឆ្លើយទាំងនេះអាចរស់ឡើងវិញបានឬ?»
ខ្ញុំទូលឆ្លើយថា៖ «ឱ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ អើយ ទ្រង់ជ្រាបហើយ»។ អសេគោល 37:1-3។

នៅក្នុងខែបុរាណ នៅពេលអសេគោលចូលដៃទំនាយដំបូងក្នុងចំណោមទំនាយទាំងពីរ
នោះសារនោះមានតម្លៃថា៖ «ឱ ឆ្លើយស្អាតទាំងឡាយអើយ
ចូរស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់»។ យ៉ូហាន នៅក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ បានកត់ត្រាថា៖
«មានពរហើយ អស់អ្នកដល់ស្តាប់ពាក្យនៃទំនាយរបស់សៀវភៅនេះ»។
អសេគោលតំណាងឲ្យឆ្លើយស្អាតដល់ស្តាប់ទាំងនោះ ដល់មានពរ
ដូចជាអស់អ្នកដល់ស្តាប់បង្គាប់របស់អសេគោលឲ្យស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់
ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺជាសច្ចៈក្នុងពិត។ នៅក្នុងជំពូកទីពីរនៃគម្ពីរអសេគោល
បទពិសោធន៍របស់អស់អ្នកដល់ស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ គ្រូរូបពិពណ៌នា។

ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា មនុស្សបុគ្គលអើយ
ចូរឈរលើដីនៃរបស់ឯងឡើង ហើយយើងនឹងនិយាយនឹងឯង។
ហើយព្រះវិញ្ញាណបានចូលមកក្នុងខ្ញុំ នៅពេលទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ
ហើយបានតាំងខ្ញុំឲ្យឈរលើដីនៃរបស់ខ្ញុំ
ដូច្នេះខ្ញុំបានឮព្រះអង្គគន់លើមានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំ។ អសេគោល 2:1, 2.

នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ កាលណាសាកសពទាំងនោះឮព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់
ព្រះវិញ្ញាណជាព្រះអ្នកល្អដល់ចូលមកក្នុងពួកគេ
ហើយពួកគេក៏ឈរឡើងលើដីនៃរបស់ខ្លួន។
គឺព្រះអ្នកល្អដល់ចូលនោះហើយដល់ផ្ទៃពួកគេឈរឡើងលើដីនៃរបស់ខ្លួន។

ហើយគ្រូរូបនៃបីថ្មនៃកែវៈ ព្រះវិញ្ញាណដើរតាមព្រះបន្ទូលក្នុងពួកគេ
ហើយពួកគេបានឈរលើដីនៃរបស់ខ្លួនវិញ; ហើយសច្ចៈក្នុងខ្លួនយ៉ាងខ្ពស់ណាស់
នៃធុរកិច្ចមកលើអស់អ្នកដល់បានឃើញពួកគេ។ វិវរណៈ 11:11

ការគ្រូរូបរបស់មនុស្សស្តាប់ គឺជាដំណើរការទីមួយ ក្នុងដំណើរការពីរដំណាក់កាល
ដល់លើកពួកគេចេញពីផ្ទៃរបស់ពួកគេ
ឲ្យក្លាយជាទង់សញ្ញាដល់គ្រូរូបនៃលើកឡើងនូវពេលជំនុំជម្រះនៃច្បាប់ថ្មីនៃអាទិត្យ។
នៅពេលពួកគេគ្រូរូបនៃក្នុងជំពូកទីដប់មួយ «សច្ចៈក្នុងខ្លួនយ៉ាងខ្ពស់ណាស់»

ក៏តែមានលើអស់អ្នកដដែលៗពួកគេ។

ហើយគាត់នឹងឆ្ងល់ទៅកាន់ទីដ៏មួកដ៏រឹងមាំរបស់គាត់ ដោយសារភ័យខ្លាច
ហើយមេដឹកនាំរបស់គាត់នឹងភ័យខ្លាចចំពោះទង់សញ្ញា
នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូវ ព្រះអង្គដែលមានភូមិវិសាលរបស់ព្រះអង្គនៅស៊ីយ៉ូន
ហើយមានឡភូមិវិសាលរបស់ព្រះអង្គនៅក្នុងយេរូសាឡឹម។ អសោយ 31:9

សារនៃ «សម្បត្តិពាក់កណ្តាលអធ្យាតុរ» ក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រ Millerite
គឺជាផ្នែកនៃទីពឹងសាររបស់ទេវតាទីពីរ។
សាររបស់ទេវតាទីពីរមានបង្កកើតការបំបែកមួយរវាងពួក Millerite
ចេញពីពួកកុម្មុយនីស្តទាំងឡាយ
ដដែលនៅពេលនោះគួរមានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជាកូនស្រីទាំងឡាយរបស់ហាប៊ីឡូន
ហើយពួកស្រីនោះគួរមានការពារនាពេលចេញមក ហើយមកឈរជាមួយនឹងពួក Millerite។
«រូបកាយ» មួយនៃអ្នកដ៏ត្រូវមានបង្កកើតឡើងដោយសារនោះ ហើយបន្តទាបមក
ជំហានទីពីរគឺសារនៃ «សម្បត្តិពាក់កណ្តាលអធ្យាតុរ» ដដែលមានរួមចូល
និងបន្តថែមទៀតដល់សារទីពីរ។ បន្តទាបមក ពួក Millerite
មានកុលាយជាកងទ័ពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់មួយ
ដដែលមាននាយកសារនោះដូចជាលក់ដំណែនឆ្ងល់កាត់ទូទាំងស្រុក។
ដំណើរការពីរជំហាននោះ គឺជាសំឡេងទាំងពីរនៃវិវរណៈ 18 ហើយវាជាដំណើរការដូចគ្នាទាំង
ស្រុងនឹងការរស់ឡើងវិញនៃអ្វីដែលសង្គតិរបស់មនុស្សសុលាបន៍នៅក្នុង អសេគោល
ដដែលគួរមានសម្ពាធន៍តាមផ្លូវក្នុង វិវរណៈ 11។

«ទេវតាគួរមានចាត់ទុកដោយមកជួយទេវតាដ៏មានប្រទានភាពពីស្ថានសួគ៌
ហើយខ្ញុំមានព្រលឹងទាំងឡាយ ដដែលហាក់ដូចជាបន្តលើឡើងគ្រប់ទីកន្លែងដែល
ចូរចេញពីនាងមក បុរាណសត្វរបស់យើងអើយ
ដើម្បីបំបែកឱ្យអ្នករាល់គ្នាមានចំណែកក្នុងអំពើហាបរបស់នាង
ហើយកុំឱ្យទទួលរងពីគ្រោះការបំបែកនាងឡើយ;
ដូច្នេះអំពើហាបរបស់នាងមានឡើងដល់ស្ថានសួគ៌
ហើយព្រះមាននឹកចាំអំពីទុច្ចរិតរបស់នាងហើយ។
សារនេះហាក់ដូចជាការបន្តថែមទៅនឹងសារទីបី ហើយមានភ្ជាប់ជាមួយវា ដូចដែលសំឡេង
ហៅទៅកាន់ពួកពួកពួកមានភ្ជាប់ជាមួយសាររបស់ទេវតាទីពីរនៅឆ្នាំ 1844 ដដែល»។
Spiritual Gifts, volume 1, 195, 196.

សញ្ញាសម្បត្តិមួយនៃក្នុងបុរេគតិសាស្ត្រលាក់កំហាំងនៃផ្នែករលាន់ទាំងបួនពីរ
គឺជាការខកចិត្ត ដដែលចាប់ផ្តើមពេលវេលានៃការយឺតយ៉ាវ។ ពេលវេលានៃការយឺតយ៉ាវ
គឺជារយៈពេលមួយដែលគួរមានកំណត់ថាជាបីថ្ងៃកន្លះ
ដដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃទីរំលោភស្ថាន។
នៅចុងបញ្ចប់នៃការរងរងអស់ស៊ីបឆ្នាំនៅក្នុងទីរំលោភស្ថាន
យ៉ូសេហ្វមាននាំកងទ័ពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់មួយចូលទៅក្នុងដីស្រុក។
នៅចុងបញ្ចប់នៃបីថ្ងៃកន្លះ អសេគោលគួរមាននាំទៅកាន់ផ្ទះលេខសែចក្តីសុលាប
ហើយគួរមានបុរាណស្ថានបង្កគ្រប់ដល់សាកសពទាំងនោះឱ្យ
«ស្រាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ពចាស់»។ អសេគោលគឺជា «សំឡេង»
មួយដែលកំពុងស្រែកឡើងនៅក្នុងទីរំលោភស្ថាន។
បញ្ចេញឱ្យស្រាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ពចាស់ នាំឱ្យអរយៈនៃរូបកាយមកបុរាណផ្សំគ្នា

ប៉ុន្តែតើពួកវានៅមិនទាន់មានជីវិតនៅឡើយទេ ពួកវានៅមិនទាន់ជាកងទ័ពនៅឡើយទេ ពួកវានៅមិនទាន់មានបោះត្រានៅឡើយទេ។ «ព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ពចាស់»
ដល់អសេគោលបានចូលដៃនៃកូនដង្ហែកទីពីរ បញ្ចេញថា
នាពេលដែលព្រះដួងចិត្តតមកដល់ វាសុភវរបស់ព្រះនឹងឈរឡើង
ខណៈដែលពួកគេស្មោះបោះត្រាបន្ទូលនៃព្រះអម្ពចាស់ក្នុងពេលតម្លៃ។
ព្រះគ្រីស្ទបានសន្យាថា ទ្រង់នឹងចាត់ព្រះដួងចិត្តតមក
បីថ្ងៃក្រោយបន្ទាប់ពីពួកគេត្រូវបានសម្លាប់នៅតាមផ្ទះ។

បន្ទាប់ពីឈរឡើងហើយ រូបកាយទាំងឡាយ «ដល់មិនទាន់មានជីវិត»
នឹងត្រូវបានប្តូរទៅជាកាយទីពីរ។ «សំឡេងនៃអ្នកដល់ស្រីកែនៅទីរហ័សថា»
ក្នុងអសោយ សួរថា តើពាក្យទាំងអស់នៃគាត់ត្រូវស្រីកែបុរាណ? «សា»
ដល់ទាំងអសេគោល និង «សំឡេង» ក្នុងអសោយ ជំពូក ៤០ ត្រូវបានបង្កើតឡើងបុរាណ
នោះគឺជាសារនៃសាសនាអ៊ីស្លាម។ នៅពេលពាក្យទាំងអស់នោះត្រូវបានប្តូរ «អាដាម»
ក៏សំឡេងជាកងទ័ពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ព្រះម្ចាស់។ បន្ទាប់មក សាក្សីទាំងពីរដែលមានជីវិត
បុរាណសារអំពីការជំនុំជម្រះរបស់សាសនាអ៊ីស្លាមលើសហរដ្ឋអាមេរិក
ពីព្រោះការអនុម័តច្បាប់ថ្មីនៃអាទិភាពដល់ជីវិតមកដល់។
ការជំនុំជម្រះនៃច្បាប់ថ្មីនៃអាទិភាព
គឺជាសញ្ញាសម្គាល់ទីបីនៃប្រវត្តិសាស្ត្រលាក់កំហែងនៃផ្ទៃក្នុងទាំងប្រាំពីរ។
នៅពេលវាត្រូវបានបំពេញ កងទ័ពនោះត្រូវបានលើកឡើងជាទង់សញ្ញានៅស្ថានសួគ៌
ហើយត្រូវបានតំណាងនៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៤។

«ខ្ញុំបានមានបទពិសោធន៍ក្នុងការរស់នៅតាមទីមួយ ទីពីរ និងទីបី។
ទេវតាទាំងនោះត្រូវបានតំណាងថាជាកំពុងហោះកាត់កណ្តាលមេឃ
បុរាណសារព្រះមានមួយនៅកាន់ពិភពលោក ហើយមានទំនាក់ទំនងដោយផ្ទាល់ចំពោះ
បុរាណជនដែលរស់នៅក្នុងថ្ងៃក្រោយនៃប្រវត្តិសាស្ត្រនៃដំនើរ។
គ្មាននរណាម្នាក់ស្ងៀមស្ងៀមរបស់ទេវតាទាំងនេះឡើយ
ព្រោះពួកវាជានិមិត្តរូបតំណាងឲ្យបុរាណរបស់ព្រះ
ដល់កំពុងផ្ទុកនូវការដោយសមស្របសុភវរបុរាណជាមួយសកលលោកនៃស្ថានសួគ៌។ បុរស
និងស្ត្រី ដល់ត្រូវបានបំភ្លឺដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ
ហើយត្រូវបានក្លាយជាបរិសុទ្ធដោយសច្ចក្រឹតិក
បុរាណសារទាំងបីនេះតាមលំដាប់របស់វា»។ Selected Messages, book 2, 387.

ទង់សញ្ញាដែលត្រូវបានលើកឡើង គឺជាទេវតាទីបី ដល់កំពុងហោះនៅកណ្តាលមេឃ
ព្រះមានមនុស្សជាតិមិនឲ្យទទួលយកសញ្ញារបស់សុភវរសាហាវ។
កងទ័ពដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ព្រះបិតាបុរាណសារនោះដល់លោកិយ រហូតដល់មីកាអែលក្រោយ
ហើយរយៈពេលនៃការសាកល្បងរបស់មនុស្សត្រូវបានបិទបញ្ចប់។

យើងនឹងបន្តគំនិតទាំងនេះក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

ហើយនៅកណ្តាលអធ្យាត្រ មានសំឡេងស្រីកែឡើងថា មើល កូនកំលោះមកហើយ;
ចូរអនុវត្តវាច្បាស់នៅទទួលលោក។ ម៉ាថាយ 25:6។